

KIRJASTOBRÄNDIN PÄIVITYSTÄ JA JURIDIikkaa

– esittelyssä hallituksen uudet jäsenet

Suomen tieteellisen kirjastoseuran hallituksen uudet jäsenet, tietopalvelupäällikkö Marita Ahola (Turun ammattikorkeakoulun kirjasto) ja tietoasiantuntija Soile Manninen (Helsingin yliopiston kirjasto), kertovat tässä haastattelussa ajatuksiaan kirjastoista ja STKS:stä.

Mikä kirjastotyössä on parasta?

Marita Ahola: ”Minun innostukseni lähde on alan jatkuva kehitys ja kirjaston yhteiskunnalliset tehtävät. Meillä on vastuu opiskelijoiden valmistumisesta siinä missä opetuksellakin, olemme myös mukana eri tavoin avoimen tutkimuksen edistämisessä. Parasta on tietysti asiakkaat ja innostuneiden työ-kaverien verkosto maailman kaikissa kirjastoissa.”

Soile Manninen: ”Monipuoliset työtehtävät, fiksut kollegat ja saa rehellisesti olla kiinnostunut kaikesta mahdollisesta.”

Mikä sinua kiinnostaa STKS:n toiminnassa?

MA: ”Olen ollut hallituksessa jo aiemminkin ja tiesin, että kyseessä on näköalapaikka, jossa voi vaikuttaa yhteisiin asioihin, mutta jossa myös saa paljon aineksia omaan työhön.”

SM: ”Yhteisen hyvän löytäminen, ja sen eteen puurtaminen. STKS:n rooli uusien avauksien tekijänä voisi olla vieläkin vahvempi.”

Mistä kirjastoalalla pitäisi puhua juuri nyt?

MA: ”Valeutiset ja vaihtoehtoiset faktat ovat jo muuttaneet yhteiskuntaa vaaralliseen suuntaan, ja meidän pitäisi voimakkaammin ottaa kantaa tähän. Jokaisessa korkeakoulussa varmaan korostetaan tiedonhankinnan opetuksessa tutkittua tietoa ja lähdekritiikkiä, mutta miten varmistamme osaltamme, että opiskelijalla on tämä kansalaistaito hallussaan valmistuessaan? Toinen asia, mistä pitäisi puhua, on kirjaston brändi, joka on valitettavasti vieläkin vanhanaikainen. Miten osaisimme puhua palveluistamme ja ennen kaikkea merkityksestämme siten, että sitä jaksettaisiin kuunnella? Mielikuvalla on merkitystä tietysti myös osaavan työvoiman saantiin tulevaisuudessa.”

Soile Manninen
(Kuva: Jussi Männistö)

Marita Ahola
(Kuva: Marita Ahola)

SM: ”Kirjastosta tilana ja mielentilana – mikä merkitys tällä kaikella on viimeisen parin vuoden kokemusten jälkeen? Juridiikasta pitäisi keskustella aina. Sen ympärillä monet avoimen tieteen ja palvelujen kehittämisen rajoitteet – rahoituksen lisäksi – käytännössä pyörivät. Mikä on tieteellisten kirjastojen rooli ja vastuu avoimuuden visioiden toteuttamisessa oikeasti? Mistä saadaan alalle uusia ja innostuneita työntekijöitä? Kenen tehtävä on kouluttaa ja mikä olisi tulos, jos kukaan ei kouluttaisi? Loppujen lopuksi hyvin moni asia tässä maailmassa kytkeytyy ihmisten luku- ja kirjoitustaitoon ja siihen liittyviin välineisiin. Jos tätä kehitystä seurattaisiin ja siitä keskusteltaisiin enemmän, olisi ehkä vähemmän yllätetty olo.” ♦

